ĢENERĀLADVOKĀTES ELEANORAS ŠARPSTONES [*ELEANOR SHARPSTON*] SECINĀJUMI

sniegti 2010. gada 25. februārī[1]

1. Šis ir otrais prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi cikls[2], kurā apstrīdēta Putnu aizsardzības direktīvas transponēšana Austrijā[3] un kas izvirza jautājumu par dalībvalsts rīcības brīvības apjomu, īstenojot šo direktīvu. Komisija saskaņā ar EKL 226. pantu[4] lūdz atzīt, ka Austrija nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punkts un Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punkts, skatīts kopā ar 7. pantu[5].

Atbilstošās Kopienu tiesību normas

2. Komisija izvirza divus iebildumus: pirmkārt, atbilstoši Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punktam Austrija nav pareizi noteikusi divas teritorijas kā īpaši aizsargājamas teritorijas (turpmāk tekstā — "ĪAT"), proti, *Hanság* Burgenlandes [*Burgenland*] federālajā zemē un *Niedere Tauern* Štīrijas [*Steiermark*] federālajā zemē, un, otrkārt, Austrija nav ieviesusi pietiekamu tiesisko aizsardzību daļai no līdz šim noteiktajām ĪAT.

Putnu aizsardzības direktīva

3. Putnu aizsardzības direktīva saskaņā ar tās 1. panta 1. punktu "attiecas uz visu savvaļas putnu sugu aizsardzību, kas sastopamas to dalībvalstu Eiropas teritorijā, uz kurām attiecas Līgums". 2. pantā noteikts, ka dalībvalstīm ir pienākums veikt "nepieciešamos pasākumus, lai skaitliski uzturētu 1. pantā minēto sugu populācijas tādā līmenī, kas pirmām kārtām atbilst ekoloģijas, zinātnes un kultūras prasībām, tajā pašā laikā ņemot vērā saimnieciskās

1 — Oriģinālvaloda — angļu.

2 — Pirmajā prasībā lietā C-507/04 Komisija/Austrija (2007. gada 12. jūlija spriedums, Krājums, I-5939. lpp.) Komisija apgalvoja, ka nav ieviesti Putnu aizsardzības direktīvas 1. panta 1. un 2. punkts, 5. pants, 6. panta 1. punkts, 7. panta 1. un 4. punkts, 8. pants, 9. panta 1. un 2. punkts un 11. pants. Turklāt 2006. gada 23. marta spriedumā lietā C-209/04 Komisija/Austrija (Krājums, I-2755. lpp.) Komisija apgalvoja, ka atsevišķas teritorijas nav klasificētas kā ĪAT atbilstoši Putnu aizsardzības direktīvai un attiecībā uz būvniecības projektu nav ievērotas Dzīvotņu direktīvas prasības.

3 — Padomes 1997. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 1. lpp.).

4 — Tagad skat. LESD 258. pantu.

5 — Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.).

un rekreatīvās prasības, vai lai tuvinātu šo sugu populācijas minētajam līmenim".

4. 3. panta 1. punktā noteikts, ka, "ņemot vērā 2. pantā minētās prasības, dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai pietiekamā mērā saglabātu, uzturētu vai atjaunotu visu 1. pantā minēto putnu sugu dzīvotņu daudzveidību un teritoriju". 3. panta 2. punktā paredzēts, ka "aizsargājamo teritoriju ierīkošana" ir viens no pasākumiem, lai "pietiekamā mērā saglabātu, uzturētu vai atjaunotu visu 1. pantā minēto putnu sugu dzīvotņu daudzveidību un teritoriju."

5. 4. pantā noteikts, ka:

"1. Sugām, kuras minētas I pielikumā, jāpiemēro īpaši dzīvotņu aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu to izdzīvošanu un vairošanos savā izplatības areālā.

Šim nolūkam jāapzina:

a) sugas, kurām draud izzušana;

b) sugas, kuras ir jūtīgas pret dažām izmaiņām savās dzīvotnēs;

c) sugas, kuras savas skaitliski mazās populācijas vai ierobežotās vietējās izplatības dēļ uzskatāmas par retām sugām;

d) citas sugas, kuras īpaši jāsaudzē to dzīvotņu īpatnību dēļ.

Veicot novērtēšanu, par pamatu ņem populācijas attīstības tendences un svārstības.

Kā īpašas aizsargājamās teritorijas šo sugu aizsardzībai dalībvalstis pirmām kārtām nosaka skaitliski un lieluma ziņā vispiemērotākās teritorijas, ņemot vērā aizsardzības prasības ģeogrāfiskajā jūras un sauszemes teritorijā, uz kuru attiecas šī direktīva.

2. Dalībvalstis veic līdzīgus pasākumus attiecībā uz tādu regulāri sastopamu migrējošo sugu vairošanās, spalvu mešanas un ziemošanas vietām, kā arī atpūtas vietām migrācijas maršrutā, kuras nav minētas I pielikumā, ņemot vērā to aizsardzības nepieciešamību ģeogrāfiskajā jūras un sauszemes teritorijā, uz kuru attiecas šī direktīva. Tālab dalībvalstīm īpaša uzmanība jāvelta mitrāju un pirmām kārtām starptautiski nozīmīgu mitrāju aizsardzībai.

3. Dalībvalstis nosūta Komisijai visu vajadzīgo informāciju, kas tai ļauj paziņot attiecīgās koordinācijas iniciatīvas, kuras nepieciešamas, lai nodrošinātu, ka 1. un 2. punktā paredzētās teritorijas veido vienotu sistēmu saskaņā ar šo sugu aizsardzības prasībām ģeogrāfiskajā jūras un sauszemes teritorijā, uz ko attiecas šī direktīva.

4. Attiecībā uz 1. un 2. punktā minētajām aizsargājamām teritorijām dalībvalstis attiecīgi rīkojas, lai nepieļautu dzīvotņu piesārņošanu vai kaitējuma nodarīšanu tām, kā arī novērš jebkurus traucējumus putnu dzīvei, ciktāl tie būtiski skar šā panta mērķus. Dalībvalstis cenšas nepieļaut dzīvotņu piesārņošanu vai kaitējuma nodarīšanu tām arī ārpus šīm aizsargājamām teritorijām."

6. Putnu aizsardzības direktīvas 18. pantā noteikts:

"1. Dalībvalstīs stājas spēkā vajadzīgie normatīvie un administratīvie akti, lai divu gadu laikā pēc tās paziņošanas panāktu šīs direktīvas prasību izpildi. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai savu tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva."

Dzīvotņu direktīva

7. Šajā lietā ir nozīme šādiem Dzīvotņu direktīvas preambulas apsvērumiem:

"[1.][..] vides kvalitātes saglabāšana, aizsardzība un uzlabošana, kas iekļauj dabisko dzīvotņu un savvaļas faunas un floras aizsardzību, ir vispārīgs Kopienas pamatmērķis, kā norādīts Līguma 130.r[6] pantā;

[..]

[5.] [..] ņemot vērā, ka ir apdraudēti konkrēti dabisko dzīvotņu veidi un konkrētas sugas, tās jānosaka par prioritārām, lai sekmētu saglabāšanas pasākumu drīzu īstenošanu;

6 — Tagad skat. LESD 191. pantu.

[6.] [..] lai nodrošinātu Kopienā nozīmīgu dabisko dzīvotņu un sugu atjaunošanos vai saglabāšanu labvēlīgā aizsardzības statusā, ir jānosaka īpaši aizsargājamas dabas teritorijas, lai pēc noteikta grafika izveidotu saskaņotu Eiropas ekoloģisko tīklu;

[7.] [..] visas noteiktās teritorijas, arī tās, ko tagad klasificē vai nākotnē klasificēs kā īpaši aizsargājamas dabas teritorijas saskaņā ar [Putnu aizsardzības direktīvu], būs jāiekļauj saskaņotajā Eiropas ekoloģiskajā tīklā;

[8.] [..] visās noteiktajās teritorijās ir lietderīgi vajadzīgos pasākumus ieviest, ņemot vērā izvirzītos saglabāšanas mērķus;

[..]."

8. 1. pantā noteiktas šādas definīcijas:

"a) *aizsardzība* ir tādu pasākumu kopums, kas vajadzīgi, lai saglabātu vai atjaunotu dabisko dzīvotni un savvaļas faunas un floras sugu populācijas tiem labvēlīgā stāvoklī [..];

[..]

j) *teritorija* ir ģeogrāfiski definēts apgabals ar skaidri noteiktu platību;

[..]

l) *īpaši aizsargājama dabas teritorija* [7] ir Kopienā nozīmīga teritorija, ko dalībvalstis nosaka ar normatīvu vai administratīvu aktu un/vai līgumu un kur piemēro vajadzīgos aizsardzības pasākumus, lai saglabātu vai atjaunotu labvēlīgu aizsardzības statusu tām dabiskajām dzīvotnēm un/vai sugu populācijai, kuru dēļ attiecīgā teritorija ir noteikta;

[..]."

7 — Turpmāk tekstā — "ĪADT".

9. Dzīvotņu direktīvas mērķis noteikts 2. pantā, kas paredz, ka šīs direktīvas mērķis ir "sekmēt bioloģisko daudzveidību, aizsargājot dabiskās dzīvotnes un savvaļas faunu un floru Eiropā esošajā dalībvalstu teritorijā, uz kuru attiecas Līgums"; pasākumus, ko veic saskaņā ar šo direktīvu, "izstrādā tā, lai saglabātu vai atjaunotu to dabisko dzīvotņu un savvaļas faunas un floras sugu labvēlīgu aizsardzības statusu, kas ir Kopienā nozīmīgas", un "ņem vērā ekonomiskās, sociālās un kultūras prasības, kā arī reģionālās un vietējās īpatnības".

10. 3. panta 1. punktā noteikts: "Izveido saskaņotu Eiropas ekoloģisko tīklu, kurā apvienotas īpaši aizsargājamas dabas teritorijas un kura nosaukums ir *Natura 2000*." Šis tīkls iekļauj īpaši aizsargājamas teritorijas, ko dalībvalstis klasificējušas, ievērojot Putnu aizsardzības direktīvu.

11. 6. panta 1. un 2. punkts nosaka IĀDT aizsardzības pasākumus:

"1. Attiecībā uz īpaši aizsargājamām dabas teritorijām dalībvalstis nosaka vajadzīgos aizsardzības pasākumus, attiecīgā gadījumā tajos iekļaujot atbilstīgus apsaimniekošanas plānus, kas izstrādāti īpaši šīm teritorijām vai iekļauti citos attīstības plānos, kā arī atbilstīgus normatīvus, administratīvus vai līgumiskus pasākumus, kuri atbilst šajās teritorijās sastopamo I pielikuma dabisko dzīvotņu veidu un II pielikuma sugu ekoloģiskajām prasībām.

2. Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai īpaši aizsargājamās dabas teritorijās novērstu dabisko dzīvotņu un sugu dzīvotņu noplicināšanos, kā arī lai novērstu traucējumu, kas skar sugas, kuru dēļ noteikta attiecīgā teritorija, ja šāds traucējums varētu būt nozīmīgs attiecībā uz šīs direktīvas mērķiem."

12. 7. pantā noteikts:

"No šīs direktīvas 6. panta 2., 3. un 4. punkta izrietošās saistības aizstāj visas saistības, kas izriet no [Putnu aizsardzības direktīvas] 4. panta 4. punkta pirmā teikuma un kas attiecas uz teritorijām, kuras klasificētas saskaņā ar minētās direktīvas 4. panta 1. punktu vai līdzīgā veidā atzītas saskaņā ar 4. panta 2. punktu, jaunajām saistībām stājoties spēkā ar šīs direktīvas ieviešanas datumu vai ar tādas klasifikācijas vai atzīšanas datumu, ko dalībvalsts veic saskaņā ar [Putnu aizsardzības direktīvu], ja pēdējais ir vēlāks datums."

13. Saskaņā ar 23. pantu dalībvalstīm bija jāievieš Dzīvotņu direktīva divu gadu laikā pēc tās izziņošanas.

Fakti un tiesvedība

14. Ņemot vērā 1999. un 2000. gadā veikto Austrijas īpaši aizsargājamo teritoriju novērtējumu, Komisija uzskatīja, ka aizsargājamo teritoriju noteikšanā un savvaļas putnu un to dzīvotņu, kas atrodas šajās teritorijās, aizsardzības tiesiskajā regulējumā pastāv nepilnības. 2001. gada 23. oktobrī tā nosūtīja brīdinājuma vēstuli, uz kuru Austrijas iestādes atbildēja 2002. un 2003. gadā.

15. 2004. gada 18. oktobrī Komisija nosūtīja papildu brīdinājuma vēstuli, iebilstot, ka *Hanság* Burgenlandes federālajā zemē nav noteikta kā putnu aizsargājamā teritorija un ka *Niedere Tauern* teritorijas platība Štīrijas federālajā zemē ir prettiesiski samazināta. Austrija atbildēja ar 2004. gada 21. decembra vēstuli un 2005. un 2006. gadā sniedza vairākus papildu apsvērumus.

16. Komisija uzskatīja, ka Austrija turpina pārkāpt Kopienu tiesībās noteiktos pienākumus. Tāpēc 2006. gada 15. decembrī tā pieņēma argumentētu atzinumu. Termiņš atbildei uz šo argumentēto atzinumu beidzās 2007. gada 15. februārī. 2007. gada 20. februārī Austrijas iestādes uz to atbildēja un 2007. gada 24. septembrī nosūtīja papildu vēstuli.

17. Nebūdama apmierināta ar Austrijas atbildi, Komisija 2007. gada 27. novembrī cēla šo prasību. Tā lūdz Tiesu atzīt, ka,

a) saskaņā ar ornitoloģiskiem kritērijiem pareizi nenosakot ("Hanság" Burgenlandes federālajā zemē) vai nenorobežojot ("Niedere Tauern" Štīrijas federālajā zemē) skaitliski un lieluma ziņā vispiemērotākās teritorijas Austrijā kā īpaši aizsargājamas teritorijas putnu sugu aizsardzībai atbilstoši Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punktam; un

b) daļai no līdz šim noteiktajām īpaši aizsargājamām teritorijām nenodrošinot tiesisku aizsardzību, kas atbilstu Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punktam vai Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punktam, skatītam kopā ar 7. pantu,

Austrijas Republika nav izpildījusi Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punktā un Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punktā, skatītā kopā ar 7. pantu, paredzētos pienākumus, un

— piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18. Komisija, Austrija un Vācijas valdība, kas iestājās lietā, tiesas sēdē sniedza mutvārdu apsvērumus.

Pieņemamība

19. Austrija apstrīd prasības pieņemamību, norādot, ka prasības pieteikums ir plašāks nekā pirmstiesas procedūras laikā celtie iebildumi un ka tas ir nesaskaņots un neprecīzs.

Prasības pieteikuma apjoms

20. Austrija apgalvo, ka prasības pieteikums ir plašāks nekā pirmstiesas procedūras laikā celtie iebildumi trīs aspektos. Pirmkārt, Komisija savā argumentētajā atzinumā no prasības apjoma ir nepārprotami izslēgusi Austrijas tiesību aktus, kas regulē Eiropas aizsargājamās teritorijas [8], tomēr tos ir iekļāvusi savā prasības pieteikumā. Otrkārt, Komisijas iebildums, ka ĪAT nav nodrošināta tiesiskā aizsardzība vai tā ir neatbilstoša, nav identisks pirmstiesas stadijā izvirzītajam iebildumam, drīzāk, prasības pieteikums ievieš jaunas prasības par to, ka īstenošanas pasākumiem jāietver īpaši pienākumi un aizliegumi noteiktām ĪAT un noteiktām sugām un dzīvotnēm. Treškārt, lai gan pārmestā tiesiskās aizsardzības nenodrošināšana Zalcburgas [*Salzburg*] federālajā zemē ir pieminēta argumentētajā atzinumā, tā nav iekļauta brīdinājuma vēstulē, un pārmestā tiesiskās aizsardzības nenodrošināšana Lejasaustrijā pirmo reizi ir pieminēta tikai pašā prasības pieteikumā.

21. Manuprāt, Komisijas prasības pieteikums attiecībā uz tiesiskās aizsardzības regulējuma nenodrošināšanu visā Austrijā atbilst pirmstiesas procedūrā izvirzītajiem iebildumiem.

22. Atbilstoši tiesas pastāvīgajai judikatūrai saskaņā ar EKL 226. pantu celtas prasības priekšmets tiek noteikts pirmstiesas procedūrā un Komisijas prasības pieteikumam jābūt

8 — Neviens no lietas dalībniekiem nedefinē jēdzienu "Eiropas aizsargājamā teritorija". No Komisijas argumentētā atzinuma es saprotu, ka tas attiecas uz teritorijām, kuras ir noteiktas kā nacionālie parki vai dabas rezervāti, kas ir attiecīgo zemju iestāžu kompetencē. Šķiet, ka jēdzienam nav tāda pati nozīme kā ĪAT vai ĪADT. Tomēr šķiet arī, ka "Eiropas aizsargājamā teritorija" var sakrist gan ar ĪAT, gan ar ĪADT.

pamatotam ar tiem pašiem iebildumiem [9]. Šis princips neaizliedz Komisijai savā prasības pieteikumā detalizētāk izklāstīt savus iebildumus, ja vien tas negroza strīda priekšmetu [10].

23. Attiecībā uz Austrijas pirmo argumentu, manuprāt, savā argumentētajā atzinumā Komisija ir izskaidrojusi, ka Eiropas aizsargājamās teritorijas, tas ir, teritorijas, kas ir federālo zemju iestāžu kompetencē [11], var noteikt arī kā ĪAT. Tomēr tā norāda, ka attiecībā uz daudzām šādām teritorijām nav ieviesti nekādi konkrēti tiesiskās aizsardzības līdzekļi. Tāpēc šķiet, ka Komisija atsaucas uz teritorijām, kuras klasificētas kā Eiropas aizsargājamās teritorijas valsts vai federālo zemju līmenī un kuras noteiktas arī kā ĪAT atbilstoši Putnu aizsardzības direktīvai, jo argumentētajā atzinumā tās ir iekļautas prasībā. Tādējādi es nepiekrītu Austrijas argumentam, ka šis iebildums ir iekļauts prasības pieteikumā, nebūdams vispirms izvirzīts pirmstiesas sarakstē.

24. Attiecībā uz Austrijas otro un trešo argumentu Komisijas iebildumā, ka ĪAT tiesiskajai aizsardzībai jābūt mērķtiecīgai un konkrētai, īpaši aplūkots tās iepriekšējais apgalvojums, ka noteikto teritoriju tiesiskā aizsardzība ir neatbilstoša. Tādējādi Komisija negroza prasības priekšmetu, pievienojot jaunu iebildumu. Gan argumentētajā atzinumā, gan prasības pieteikumā Komisija apliecina, ka iebildumi neattiecas uz atsevišķām teritorijām kā pirmstiesas stadijā minētiem piemēriem, bet gan uz visu Austrijas teritoriju.

25. Tādējādi, manuprāt, lai gan prasības pieteikums ir detalizētāks nekā brīdinājuma vēstule un argumentētais atzinums, strīda priekšmeta apjoms pirmstiesas procedūrā un prasības pieteikumā ir tāds pats. Tādēļ es neuzskatu, ka prasība šo iemeslu dēļ nebūtu pieņemama.

Saskaņotības un precizitātes trūkums

26. Austrija apgalvo, ka savos iebildumos Komisija nav precizējusi, kuri noteikumi attiecībā uz norādītajām ĪAT nenodrošina pietiekamu tiesisko aizsardzību. Austrija apgalvo, ka tāpēc tā nevar noteikt, kādus īpašus pasākumus, pēc Komisijas ieskatiem, tai būtu jāpieņem, lai novērstu pārmesto pārkāpumu.

27. Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai argumentētajam atzinumam un prasības pieteikumam jāsniedz loģiski un precīzi iebildumi, lai

9 — 2001. gada 11. septembra spriedums lietā C-67/99 Komisija/Īrija (*Recueil*, I-5757. lpp., 22. punkts un tajā minētā judikatūra); skat. arī 2007. gada 26 aprīļa spriedumu lietā C-195/04 Komisija/Somija (Krājums, I-3351. lpp., 18. punkts).

10 — Iepriekš 9. zemsvītras piezīmē minētā sprieduma lietā Komisija/Īrija 23. punkts; skat. arī iepriekš 9. zemsvītras piezīmē minētā sprieduma lietā Komisija/Somija 18. punktu un tajā minēto judikatūru.

11 — Skat. iepriekš 6. zemsvītras piezīmi.

ļautu atbildētājai dalībvalstij aptvert pārmestā pārkāpuma precīzo apmēru un sagatavot savu aizstāvību [12].

Prasījums

28. Tādējādi Komisijai, pārmetot tiesiskās aizsardzības trūkumu, jāprecizē, kāda tiesiskā aizsardzība, ja tāda ir, pastāv, un jāpaskaidro, kāpēc tā uzskata šo tiesisko aizsardzību par nepietiekamu. Tomēr, ja Komisija nav sniegusi precīzu informāciju, piemēram, par noteiktām ĪAT, prasības pieteikums katrā ziņā nav uzskatāms par neprecīzu vai nesaskaņotu.

29. Nav šaubu par to, ka Komisijas otrā iebilduma priekšmets ir Austrijas ĪAT neatbilstošā tiesiskā aizsardzība. Komisijas apgalvojums, ka tiesiskai aizsardzībai jābūt mērķtiecīgai un konkrētai, nav ne neskaidrs, ne nesaprotams.

30. Tāpēc man šķiet, ka Austrijai bija pieejama pietiekama informācija par Komisijas uzsākto lietu, lai sagatavotu savu aizstāvību.

31. Tiesas judikatūra noteic, ka tikai teritorijām, kas jau klasificētas kā ĪAT, piemēro Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. un 4. punktu un 7. pantu, kas aizstāj Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 4. punkta pirmo teikumu [13]. Teritorijām, kuras vēl nav noteiktas kā ĪAT, bet kurām bija jābūt kā tādām noteiktām, turpina piemērot Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 4. punkta pirmo teikumu [14]. Tāpēc būtu sagaidāms, ka, izvirzot otro iebildumu, Komisija skaidri norādītu teritorijas [15], kas nav noteiktas kā ĪAT, lai izskaidrotu, kāpēc tā uzskata, ka šīm teritorijām jābūt kā tādām noteiktām, un tad argumentētu, kāpēc Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 4. punkta pirmais teikums nav ievērots [16].

32. Komisija nav norādījusi teritorijas, kurām, atsaucoties uz informāciju par noteikto teritoriju norobežošanu vai ornitoloģiskiem kritērijiem, uz kuriem klasifikācijas

12 — 2007. gada 18. decembra spriedums lietā C-186/06 Komisija/Spānija (Krājums, I-12093. lpp., 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

13 — 2007. gada 7. decembra spriedums lietā C-374/98 Komisija/Francija (Krājums, I-10799. lpp., 43.–46. punkts).

14 — Iepriekš 13. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā Komisija/Francija, 47. punkts.

15 — Attiecībā uz otro iebildumu Komisija norāda atsevišķas teritorijas, kuras Austrijas iestādes klasificēja kā ĪAT pēc argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām (piemēram, Burgenlandes un Vīnes federālajās zemēs). Tomēr Tiesa nevar novērtēt, vai turpmāk 80. punktā minēto iemeslu dēļ Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 4. punkta pirmais teikums attiecas uz šīm teritorijām.

16 — Salīdzinājumam skat. 2007. gada 13. decembra spriedumu lietā C-418/04 Komisija/Īrija (Krājums, I-10947. lpp., 169.–175. punkts), kur Komisija prasībā iekļāva teritorijas, kas nav klasificētas kā ĪAT, pārmetot Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 4. punkta pirmā teikuma nepiemērošanu.

nepieciešamības novērtēšana balstās [17], būtu jābūt klasificētām kā ĪAT. Tāpat tā nav izvirzījusi īpašus argumentus par to, vai 4. panta 4. punkta pirmais teikums attiecas uz šīm teritorijām, un, ja tas tā ir, kāpēc tā uzskata, ka Austrija nav izpildījusi savus pienākumus atbilstoši šai tiesību normai.

Par lietas būtību

Pirmais iebildums — "Hanság" kā ĪAT nenoteikšana un "Niedere Tauern" ĪAT samazināšana

33. Līdz ar to Tiesa nevar novērtēt, vai 4. panta 4. punkts attiecas uz Austrijas teritorijām, kuras nav klasificētas kā ĪAT, bet kurām būtu jābūt noteiktām kā tādām.

"Hanság"

34. Tiesa ir uzsvērusi, ka dalībvalstu pienākumam nodrošināt pareizu Putnu aizsardzības direktīvas īstenošanu ir īpaša nozīme, jo dalībvalstīm ir uzticēta kopējā mantojuma apsaimniekošana [18]. Attiecīgi neatbilstošas īstenošanas gadījumā Komisijai ir svarīgi nodrošināt, lai Tiesai būtu pieejami visi nepieciešamie pamatojumi, kas dod iespēju rūpīgi pārbaudīt un novērtēt, vai atbildētāja dalībvalsts ir izpildījusi savus pienākumus atbilstoši Kopienu tiesībām. To Komisija nav izdarījusi.

35. Komisija apgalvo, ka Putnu aizsardzības direktīva prasa, lai dalībvalstis klasificē kā ĪAT visas skaitliski un lieluma ziņā vispiemērotākās teritorijas sugu, kuras minētas direktīvas I pielikumā, aizsardzībai un veic līdzīgus pasākumus attiecībā uz tādu regulāri sastopamu migrējošo sugu, kuras nav minētas I pielikumā, vairošanās, spalvu mešanas un ziemošanas vietām, kā arī atpūtas vietām migrācijas maršrutā. *Hanság* ir noteikta kā vispiemērotākā teritorija dažu putnu sugu, proti, *Otis tarda* (lielā sīga), *Circus pygargus* (pļavu lija) un *Asio flammeus* (purva pūce) aizsardzībai.

36. Austrija apstiprināja, ka *Hanság* tika klasificēta kā ĪAT 2008. gada 3. augustā.

17 — Sal. ar iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā Komisija/Īrija, 47. punkts, kurā Tiesa norāda, ka, lai noteiktu vispiemērotākās teritorijas kā ĪAT, ir jāatjauno zinātniskie dati, lai noteiktu visvairāk apdraudēto sugu situāciju, kā arī Kopienu mantojumā ietilpstošās sugas.

18 — 2005. gada 20. oktobra spriedums lietā C-6/04 Komisija/Apvienotā Karaliste (Krājums, I-9017. lpp., 25. punkts un tajā minētā judikatūra); skat. arī iepriekš 2. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā C-507/04 Komisija/Austrija, 277. punkts.

37. Acīmredzams, ka līdz argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām — 2007. gada 15. februārim — Austrija nebija klasificējusi *Hanság* kā ĪAT. Līdz ar to Komisijas prasība šajā daļā ir pamatota.

“Niedere Tauern”

38. Komisija uzskata, ka Austrijas sākotnējais 1997. gada 3. novembra lēmums noteikt teritorijas platību, kas aptver 169 000 hektāru, ir pieņemts atbilstoši Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. punktam. Tomēr Komisija apgalvo, ka secīgi divreiz samazinot ĪAT *Niedere Tauern* lielumu (1999. gadā par 31 258 hektāriem un 2001. gadā vēl par 50 600 hektāriem), kas ir pretrunā pieejamai ornitoloģiskai informācijai, Austrija nav izpildījusi savus pienākumus. Komisija apgalvo, ka abi samazinājumi nelabvēlīgi ietekmēja noteiktu meža putnu sugu, kas parasti ligzdo mazāk nekā 1 500 metrus virs jūras līmeņa, — *Aegolius funereus* (bikšainais apogs), *Glaucidium passerinum* (apodziņš), *Dryocopus martius* (melnā dzilna) un *Picoides tridactylus* (trīspirkstu dzenis) — dzīvi, kā arī ligzdošanas vietas putnēnu audzēšanai *Charadrius morinellus* (Morinella tārtiņš), *Bonasa bonasia* (mežirbe) un *Picus canus* (pelēkā dzilna).

39. Austrija atzīst, ka samazinātā platība ir nepietiekama trīs putnu sugu — *Charadrius morinellus*, *Bonasa bonasia* un *Picus canus* — putnēnu aizsardzības nodrošināšanai un ka tāpēc tā būtu jāpalielina. Tomēr tā nepiekrīt, ka ĪAT jāpaplašina līdz tās sākotnējām robežām, iekļaujot šādas meža putnu sugas: *Aegolius funereus*, *Glaucidium passerinum*, *Dryocopus martius* un *Picoides tridactylus*.

40. Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai [19] dalībvalstīm kā ĪAT jāklasificē visas teritorijas, kas pēc ornitoloģiskiem kritērijiem šķiet vispiemērotākās I pielikumā uzskaitīto sugu aizsardzībai, un atbilstoši 4. panta 2. punktam jāveic līdzīgi pasākumi attiecībā uz migrējošām sugām. Turklāt Tiesa ir atzinusi, ka dalībvalstu rīcības brīvība, izvēloties vispiemērotākās teritorijas, ko klasificēt kā ĪAT, attiecas nevis uz iespēju kā ĪAT klasificēt teritorijas, kas šķiet vispiemērotākās pēc ornitoloģiskiem kritērijiem, bet gan vienīgi uz kritēriju piemērošanu, lai identificētu teritorijas, kuras ir vispiemērotākās I pielikumā uzskaitīto sugu aizsardzībai [20].

19 — Iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā C-418/04 Komisija/Īrija, 37. punkts un tajā minētā judikatūra.

20 — Iepriekš 2. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā C-209/04 Komisija/Austrija, 33. punkts un tajā minētā judikatūra.

41. Apgalvojot, ka teritorijas sākotnējās robežas jāatjauno, Komisija atsaucas uz ornitoloģisko ziņojumu [21], ko pasūtīja Štīrijas federālā zeme.

42. Austrija atzīst, ka zinātniskā un ornitoloģiskā informācija norāda, ka *Niedere Tauern* kā dzīvotne vismaz deviņām meža un Alpu putnu sugām [22] ir viena no vissvarīgākajām teritorijām valstī. Austrija atzīst, ka pētījums, uz kuru atsaucas Komisija, ietver ornitoloģiskos kritērijus, bet pēc tam apšauba to, ko tā apraksta kā "pietiekamu datu, kas būtu pamats tehniski drošai norobežošanai, neesamību", izstrādājot ziņojumu [23]. Visbeidzot, Austrija apgalvo, ka, lai gan Alpu meži nodrošina dzīvotni Komisijas norādītajām sugām, pats par sevi tas nav pietiekams pamats šo teritoriju iekļaušanai ĪAT.

43. Turklāt, šķiet, nav strīda, ka teritorijas sākotnējā norobežošana bija pamatota ar ornitoloģiskiem kritērijiem un tāpēc atbilst Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. punktam. Lietas dalībnieki tomēr nav vienisprātis par to, vai platības samazināšana atbilst direktīvas prasībām.

44. Pati Putnu aizsardzības direktīva nereglamentē, kas notiek, ja dalībvalsts vēlas samazināt pastāvošas teritorijas platību. Tāpēc, ņemot vērā gan Putnu aizsardzības direktīvas, gan Dzīvotņu direktīvas mērķus un uzdevumus, tas ir jāsecina.

45. Kad ĪAT, kas pēc ornitoloģiskiem materiāliem šķiet vispiemērotākā attiecīgo sugu aizsardzībai [24], ir noteikta, šķiet, ka dalībvalsts, kas pēc tam vēlas samazināt šīs ĪAT ģeogrāfisko platību, rīcībā jābūt visjaunākajiem zinātniskiem un ornitoloģiskiem pierādījumiem sava (netiešā) apgalvojuma, ka tā var tādā veidā rīkoties, nepakļaujot riskam vēlamo aizsardzības līmeni, pamatošanai [25]. Ja šī prasība ir izpildīta, šķiet, ka dalībvalsts var koriģēt ĪAT ģeogrāfisko platību. Pēc tam Komisijai, kam ir uzlikta pierādījumu nasta saistībā ar jebkuru vēlāku prasību sakarā ar valsts

21 — Gallaun, H., Sackl, P., Praschk, C., Schardt, M. un Trinkaus, P. 2006. gada ziņojums, kas minēts Komisijas prasības pieteikuma 44. punktā, 48. zemsvītras piezīmē ("Gallaun et al. (2006)"). Komisija savā prasības pieteikumā arī atsaucas uz Lentnera [*Lentner*] 2004. gada ziņojumu "Ornithological observations in the framework of the reduction of the Special protection area Niedere Tauern in the context of the Birds Directive 79/409/EEC" ("Lentner (2004)").

22 — Tā kā Austrija tās nenosaka, arī es to nevaru izdarīt.

23 — Austrija pamatojas uz vēlāko Jozefa Eiznera [*Josef Eisner*] 2007. gada 18. decembra pētījumu par ĪAT *Niedere Tauern AT2209000* ("Eisner (2007)").

24 — Iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā C-418/04 Komisija/Īrija, 37. punkts un tajā minētā judikatūra.

25 — Skat. iepriekš 40. punktu. Dalībvalstij, pirms tā atļauj ĪAT samazināšanu, jāpārliecinās, pasūtot vai iegūstot atbilstošu pētījumu, par to, ka šāda samazināšana neapdraud direktīvas mērķus. Atzīstu, ka dalībvalsts līdz Komisijas argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām var papildināt pieejamos pierādījumus. Skat. arī 2007. gada 28. jūnija spriedumu lietā C-235/04 Komisija/Spānija (Krājums, I-5415. lpp., 23. un 24. punkts).

pienākumu neizpildi [26], būs jāsniedz nepieciešamie materiāli, lai parādītu, ka dalībvalsts norādītie pierādījumi bija nepietiekami un ar trūkumiem [27].

46. Šajā gadījumā Austrija nav Tiesai uzrādījusi nekādus ornitoloģiskus materiālus par to, ka laikā, kad 1999. vai 2001. gadā samazināja ĪAT *Niedere Tauern* platību, šīs samazināšanas bija pamatotas. Atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai, lai klasificētu vispiemērotākās teritorijas kā ĪAT, dalībvalstīm jāizmanto visjaunākā pieejamā zinātniskā informācija; gadījumos, kad prasība sakarā ar valsts pienākumu neizpildi ir uzsākta, šiem materiāliem jābūt pieejamiem pirms argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām [28].

47. Austrija vēlas izmantot Eiznera [*Eisner*] 2007. gada pētījumu, lai mazinātu Komisijas piedāvāto zinātnisko materiālu nozīmi. Manuprāt, šobrīd, lai attaisnotu acīm redzamo tehniskā pamatojuma trūkumu 1999. un 2001. gada samazināšanām, Austrija tomēr nevar pamatoties uz šo pētījumu, kas tika pabeigts 2007. gada 6. decembrī, tas ir, ilgi pēc tam, kad argumentētā atzinuma prasību izpildes termiņš (2007. gada 15. februāris) bija beidzies. Līdz ar to Austrija nav iesniegusi atbilstošu zinātnisko informāciju, lai parādītu, ka, samazinot ĪAT *Niedere Tauern*, Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punkta prasības var izpildīt.

48. Piebildīšu, ka Austrijas apgalvojumam par to, ka pienākumam paplašināt teritoriju līdz tās sākotnējām robežām jābūt pamatotam ar nešaubīgiem datiem, nav nekāda pamatojuma Putnu aizsardzības direktīvas tekstā un ka Tiesai nav iesniegta nekāda zinātniska informācija, kas parādītu, ka Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punkta prasības var izpildīt, klasificējot citas teritorijas kā ĪAT attiecībā uz Komisijas norādītajām putnu sugām.

49. Tāpēc uzskatu šo iebildumu par pamatotu.

Otrais iebildums — efektīva ĪAT tiesiskā aizsardzības regulējuma neieviešana

50. Skaidrības labad savu otrā iebilduma izvērtējumu sadalīšu divās daļās. Vispirms aplūkošu Komisijas vispārīgo argumentu attiecībā uz principa par dalībvalstu rīcības

26 — 2003. gada 6. novembra spriedums lietā C-434/01 Komisija/Apvienotā Karaliste (*Recueil*, I-13239. lpp., 21. punkts un tajā minētā judikatūra); skat. arī iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā C-418/04 Komisija/Īrija, 167. punkts.

27 — Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru 1989. un 2000. gadā publicētais Eiropas Kopienā nozīmīgu putnu teritoriju saraksts, kas zināms attiecīgi kā "IBA 1989" un "IBA 2000", uzskatāms par visautoritatīvāko pētījumu. Skat. iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā Komisija/Īrija, 40. un 48. punkts. Šajā lietā Komisija pamatojas uz diviem ziņojumiem: "Lentner (2004)" un "Gallaun et al. (2006)".

28 — Skat. iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā C-418/04 Komisija/Īrija, 47. punkts un tajā minētā judikatūra.

brīvību piemērošanu, īstenojot Putnu aizsardzības direktīvu un Dzīvotņu direktīvu (kas ir jautājums, kas veicināja Vācijas iestāšanos šajā lietā). Pēc tam pārbaudīšu Komisijas īpašos iebildumus attiecībā uz katru federālo zemi.

Rīcības brīvība

51. Komisija apgalvo, ka, lai pareizi īstenotu Putnu aizsardzības direktīvu un Dzīvotņu direktīvu, īpašus aizsardzības pasākumus jāpieņem tādā veidā, kas nodrošina juridiski saistošu pienākumu un aizliegumu ieviešanu ĪAT aizsardzībai, un šos pasākumus jānosaka tajā pašā tiesību aktā, ar kuru teritoriju klasificē kā ĪAT.

52. Austrija apgalvo, ka Putnu aizsardzības direktīvas un Dzīvotņu direktīvas teksts nenosaka to īstenošanai nepieciešamo pasākumu veidu. Īpašu aizliegumu ieviešana jāapsver tikai, ja ir pazīmes par teritorijā pastāvošo apstākļu pasliktināšanās iespējamību. Turklāt, ja valsts tiesību akti, kas aizsargā visas sugas, regulē pastāvošos vispārīgos aizsardzības pasākumus teritorijās, pastāv *de facto* aizsardzība, kas pārsniedz Putnu aizsardzības direktīvas prasības.

53. Vācijas valdība apgalvo, ka īpašus pienākumus un aizliegumus attiecībā uz katru ĪAT nav jāievieš saistošā tiesību aktā.

54. Manuprāt, Komisijas galvenais apgalvojums, ka īpaši aizsardzības pasākumi jāpieņem, nosakot saistošus pienākumus un aizliegumus, nav pamatots ar vispārējo Kopienu tiesību principu vai ar Putnu aizsardzības direktīvas un Dzīvotņu direktīvas tekstu [29].

55. Ir vispārzināms, ka saskaņā ar EKL 249. panta 3. punktu [30] direktīvas tām dalībvalstīm, kurām tās adresētas, uzliek saistības attiecībā uz sasniedzamo rezultātu, bet ļauj šo valstu iestādēm noteikt to īstenošanas formas un metodes [31]. Līdz ar to Austrija kā jebkura cita dalībvalsts var izvēlēties Putnu aizsardzības direktīvas un Dzīvotņu direktīvas īstenošanas formas un metodes.

56. Komisija tiesas sēdē atzina, ka nekas Putnu aizsardzības direktīvas un Dzīvotņu direktīvas tekstā neliek domāt, ka ĪAT tiesiskai aizsardzībai jābūt ietvertai tajā pašā tiesību

29 — Turpmāk atsauces attiecīgi ir uz Putnu aizsardzības direktīvas un Dzīvotņu direktīvas konkrētiem noteikumiem: Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punktu un Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punktu, skatītu kopā ar 7. pantu.

30 — Tagad skat. LESD 288. pantu.

31 — Šajā kontekstā skat. iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā C-418/04 Komisija/Īrija, 157. punkts un tajā minētā judikatūra.

aktā, ar kuru teritoriju klasificē kā ĪAT. Tāpat direktīvu teksts nenoteic, ka īpaši aizsardzības pasākumi var būt noteikti tikai kā īpaši pienākumi un aizliegumi.

57. Tādējādi man šķiet, ka pieeja, kas vērsta uz īstenošanas formas un metodes noteikšanu, ir pretrunā gan šīs jomas specifisko tiesību aktu tekstam, gan Kopienu tiesību vispārējiem principiem.

58. Arī vairāki citi apsvērumi runā pretī Komisijas pieejai.

59. Putnu aizsardzības direktīvai un Dzīvotņu direktīvai ir līdzīgi mērķi, proti, sekmēt bioloģisko daudzveidību, aizsargājot dabiskās dzīvotnes un — attiecībā uz putniem — visas savvaļā dzīvojošās sugas [32]. Atbilstoši Putnu aizsardzības direktīvai izveidotās ĪAT ir ietvertas *Natura 2000* darbības jomā, kas ir atbilstoši Dzīvotņu direktīvai izveidots saskaņots Eiropas ekoloģiskais tīkls [33]. Tāpēc, kā norādīju *Stadt Papenburg* lietā [34], man šķiet, ka starp abām direktīvām pastāv cieša saikne un tās jāinterpretē saskaņoti.

60. Dzīvotņu direktīvas 6. panta 1. punkts nosaka vairākus atbilstošus pasākumus, ko var noteikt attiecībā uz ĪADT, ieskaitot normatīvus, administratīvus vai līgumiskus pasākumus, kuri atbilst noteikto sugu dabisko dzīvotņu ekoloģiskajām prasībām. Man šķiet, ka, pieņemot īpašus aizsardzības pasākumus atbilstoši Putnu aizsardzības direktīvai, dalībvalstīm būtu jāvar izmantot līdzīgas izvēles iespējas [35].

61. Šajā sakarā Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punkts noteic, ka īpašo aizsardzības pasākumu attiecībā uz I pielikumā minēto sugu un migrējošo sugu, kas nav minētas pielikumā, dzīvotnēm mērķis ir nodrošināt izdzīvošanu un vairošanos savā izplatības areālā. Transponējot šo pienākumu, dalībvalstīm jāizvērtē un jāievieš atbilstoši pasākumi dzīvotņu saglabāšanas, uzturēšanas un/vai atjaunošanas nodrošināšanai, lai īstenotu Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punkta mērķus. Bet no tā neizriet, ka, lai ieviestu Putnu aizsardzības direktīvu un Dzīvotņu direktīvu, var izmantot *tikai* pasākumus, kas nosaka aizliegumus un pienākumus. Tas arī nenozīmē, ka aizliegumus un pienākumus jāizmanto katrā gadījumā, pat ja tiek ieviesti arī citi pasākumi.

32 — Putnu aizsardzības direktīvas 1. pants un Dzīvotņu direktīvas 2. pants.

33 — Dzīvotņu direktīvas 3. panta 1. punkts un preambulas septītais apsvērums.

34 — Manu secinājumu lietā C-226/08 (2010. gada 14. janvāra spriedums, Krājums, I-131. lpp.) 34. punkts.

35 — Dzīvotņu direktīva ievieš ĪADT; skat. iepriekš 8.–11. punktu. ĪAT ir līdzīga teritoriju klasifikācija atbilstoši Putnu aizsardzības direktīvai.

62. Piemēram, aizliegums ir noderīgs līdzeklis, lai sniegtu aizsardzību pret nosakāmu kaitējuma cēloni. Tāpat pienākumi ir noderīgi, ja persona, uz kuru noteikumiem būtu jāattiecas, ir viegli nosakāma. Tomēr šādi pasākumi ne vienmēr visaptveroši aplūkos katru iespējamību. Tie arī nevarētu būt piemēroti, lai nodrošinātu efektīvu aizsardzību pret iespējamu kaitējumu, kas vēl nav pilnībā noteikts. Šādā gadījumā kompetentajām iestādēm būtu jāpiešķir pilnvaras veikt pozitīvas darbības, nevis reaģēt, nosakot aizliegumus vai pienākumus.

63. Jābūt arī iespējai pārskatīt īpašo aizsardzības pasākumu ieviešanas nepieciešamību. Ekoloģiskie apstākļi mainās. Tāpēc dalībvalstīm nepieciešama zināma rīcības brīvība, izvēloties pielietojamos līdzekļus [36].

64. Komisija apgalvo, ka dalībvalstis nevar izmantot atšķirīgus pasākumus dažādos reģionos. Es tam nepiekrītu. Putnu aizsardzības direktīva prasa dalībvalstīm noteikt pasākumus, kas ir piemēroti attiecīgām sugām. Nenoliedzami, atšķirīgi pasākumi var būt piemēroti sugu, kas ligzdo zālājos, aizsardzībai salīdzinājumā ar sugām, kas dzīvo mežos un ligzdo kokos. Pasākumi arī atšķirsies ar to, vai tie putnu aizsardzības nolūkā nepieciešami dzīvotņu daudzveidības un teritorijas saglabāšanai, uzturēšanai vai atjaunošanai.

65. Tādējādi man šķiet, ka dalībvalstu rīcībā jābūt plašam pasākumu lokam, no kura izvēlēties, lai ieviestu Putnu aizsardzības direktīvu un Dzīvotņu direktīvu.

66. Attiecībā uz īpašo aizsardzības pasākumu, kuri dalībvalstīm jāpieņem, būtību Komisija izsaka trīs specifiskus argumentus. Pirmkārt, teritorijas noteikšanai un attiecīgiem pasākumiem jābūt publiskotiem saistošā instrumentā, kas piemērojams attiecībā uz trešajām personām. Otrkārt, dalībvalstīm jāievieš pasākumi, lai nodrošinātu Putnu aizsardzības direktīvas un Dzīvotņu direktīvas

36 — Skat., piemēram, iepriekš 2. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā C-209/04 Komisija/Austrija, 20. punkts. Šajā lietā jautājums bija par teritoriju klasifikāciju, ko Tiesa apraksta kā pastāvīgu pienākumu. Šķiet, tāds pats princips attiecas uz aizsardzības pasākumu ieviešanu.

īpašo mērķu sasniegšanu. Trešķārt, īpašiem aizsardzības pasākumiem jābūt specifiskiem, tas ir, tiem jāattiecas uz konkrētām ĪAT, ņemot vērā to raksturojumu un ekoloģiskos apstākļus, un noteiktās sugas, kuras tajās mājo.

EKL 211. pantam [38], un nodrošināt direktīvu faktisku piemērošanu [39].

Juridiski saistošs instruments

67. Pirms šo argumentu aplūkošanas ir svarīgi uzsvērt divus pamatpunktus.

69. No Tiesas judikatūras izriet, ka direktīvas noteikumi ir jāīsteno ar neapstrīdamu saistošu spēku un ar nepieciešamo specifiskumu, precizitāti un skaidrību, lai izpildītu tiesiskās drošības prasības, saskaņā ar kurām ir jānodrošina, lai gadījumā, ja šajā direktīvā privātpersonām ir paredzēts piešķirt tiesības, šo tiesību ieguvējiem būtu zināms viņiem piešķirto tiesību apjoms [40].

68. Pirmkārt, tādās prasībās sakarā ar valsts pienākumu neizpildi kā šī Komisijai ir jāpierāda, ka dalībvalsts nav īstenojusi Putnu aizsardzības direktīvu un Dzīvotņu direktīvu [37]. Tāpēc Komisijai jānorāda, kādas nepilnības aizsardzībā, viņasprāt, pastāv attiecībā uz noteiktām sugām un/vai to dzīvotnēm. Otrkārt, arī dalībvalstīm ir pienākums sadarboties ar Komisiju, nodrošinot informāciju par stāvokli to attiecīgajās teritorijās. Tādās lietās kā šī, lai novērtētu, vai ir ieviests efektīvs pasākums piemērotai aizsardzībai, ļoti svarīga nozīme ir detalizētai informācijai par konkrētās teritorijas ekoloģiskām īpašībām un tajā dzīvojošām sugām. Bez šādas sadarbības Komisijai ir grūti iegūt nepieciešamos materiālus, lai izpildītu savas funkcijas atbilstoši

70. Es piekrītu Komisijai, ka tiesiskās drošības princips prasa, lai ĪAT noteiktu un to aizsardzībai ieviestos pasākumus pieņemtu tādā veidā, kas dod iespēju ieinteresētām personām apzināties savu tiesību un pienākumu apjomu. Tiesa jau ir atzinusi, ka ĪAT regulējumam jābūt neapstrīdamam saistošam spēkam [41].

37 — Iepriekš 26. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā C-434/01 Komisija/Apvienotā Karaliste, 21. punkts un tajā minētā judikatūra; skat. arī iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā C-418/04 Komisija/Īrija, 167. punkts.

38 — Par Komisijas vispārējām funkcijām skat. pašreizējo Līguma par Eiropas Savienību 17. pantu.

39 — 2009. gada 16. jūlija spriedums lietā C-427/07 Komisija/Īrija (Krājums, I-6277. lpp., 105. punkts).

40 — Iepriekš 39. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā C-427/07 Komisija/Īrija, 55. punkts un tajā minētā judikatūra.

41 — 2003. gada 27. februāra spriedums lietā C-415/01 Komisija/Beļģija (*Recueil*, I-2081. lpp., 21. un 22. punkts).

Specifiski transponēšanas pasākumi

71. Komisija apgalvo, ka direktīvas īstenošana Austrijā ir neatbilstoša, jo tiesību akti, kas transponē direktīvu, tikai atsaucas uz vispārīgu mērķi "saglabāt un atjaunot labvēlīgu dabas aizsardzības stāvokli atbilstoši Putnu aizsardzības direktīvai" [42], nevis atkārto Putnu aizsardzības direktīvā un Dzīvotņu direktīvā noteiktos mērķus.

72. Tomēr no Tiesas judikatūras izriet, ka, transponējot direktīvu, nav precīzi jāpārraksta tās teksts [43]. Katrā ziņā, pat ja direktīvas teksts ir burtiski pārrakstīts, tas nenozīmē, ka "nokopēt un ievietot" metodes izmantošana transponēšanā nodrošina pareizu tās īstenošanu. Lai noteiktu, vai īstenošana bijusi atbilstoša, vienmēr jāapsver īstenošanas pasākumu rezultāts kopumā un jāizvērtē, vai tas sasniedz attiecīgās direktīvas specifiskos mērķus.

73. Šajā sakarā Tiesa ir nospriedusi, ka Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punkts uzliek dalībvalstīm pienākumu noteikt tādu ĪAT tiesiskās aizsardzības regulējumu, kas var nodrošināt I pielikumā minēto putnu sugu izdzīvošanu un vairošanos, kā arī tādu regulāri sastopamu migrējošo sugu vairošanos, spalvu mešanu un ziemošanu, kuras nav minētas I pielikumā, bet kas ir pastāvīgi viesi. It īpaši ĪAT aizsardzība nedrīkst aprobežoties ar aizsardzību pret cilvēka kaitīgo ietekmi, bet tai atkarībā no konkrētā gadījuma ir jāietver arī veicinoši pasākumi teritorijas stāvokļa saglabāšanai vai uzlabošanai [44].

74. Līdz ar to dalībvalsts veiktās direktīvas transponēšanas pareizības novērtēšana nekad nevar būt tikai semantiska. Jānovērtē, vai valsts pasākumi ievieš Putnu aizsardzības direktīvas un Dzīvotņu direktīvas mērķus.

Specifiski pasākumi noteiktām ĪAT

75. Komisijas apgalvojums, ka pasākumiem jābūt specifiskiem, nevar tikt izvērtēts abstrakti. Lai pieradītu, ka otrais iebildums ir pamatots, Komisijai Tiesā jāiesniedz pierādījumi, parādot, ka šaubas ir pamatotas. Vispārīga klauzula var veidot atbilstošu īstenošanu, ja ir skaidrs, ka tā ievieš Putnu aizsardzības direktīvas un Dzīvotņu direktīvas prasības attiecībā uz valsts iestādēm, kas piemēro

42 — Šis formulējums, ko Komisija savas atbildes 68. punktā min kā piemēru, ir ņemts no Štīrijas federālās zemes tiesību aktiem.

43 — Iepriekš 2. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā C-507/04 Komisija/Austrija, 89. punkts.

44 — 2008. gada 11. decembra spriedums lietā C-293/07 Komisija/Grieķija, 22.–24. punkts.

tiesību aktus, un personām, kuras noteikumi ietekmē [45].

76. Turklāt, tā kā Komisijai ir pierādīšanas pienākums, ja tā vēlas izteikt iebildumu specifisku noteikumu trūkuma dēļ [46], tai jāparāda, ka noteiktas sugas vai to dzīvotnes, attiecībā uz kurām pastāv šaubas, nav bijušas aizsargātas.

77. Komisija ir izvēlējusies otro iebildumu izteikt ļoti vispārīgā veidā. Tā atsaucas uz dažādu Austrijas federālo zemju tiesību aktu noteikumu izvilkumiem. Tā nenorāda putnu sugas un attiecīgo dzīvotņu ekoloģiskās īpašības, par ko tai pastāv šaubas, un kopumā nesniedz pierādījumus šo šaubu pamatošanai. Šķiet, ka, aizstāvot savu prasību šādā veidā, Komisija neizpilda pierādīšanas pienākumu attiecībā uz saviem apgalvojumiem par to, ka Austrija nav ieviesusi īpašus pasākumus.

78. Tiesas izvērtējumu aizkavē arī tas, ka neviens no lietas dalībniekiem nav sniedzis skaidrus paskaidrojumus par tiesisko regulējumu, ar kuru īsteno Putnu aizsardzības direktīvu un Dzīvotņu direktīvu Austrijā. Arī stāvoklis katrā federālajā zemē nav saprotami paskaidrots. Tiesai ir pieejami tikai tiesību aktu izvilkumi, ko Komisija un Austrija ir iesniegušas katra sava attiecīgā viedokļa atbalstam. Tas nesniedz pilnīgu priekšstatu.

79. Apkopojot savus secinājumus par Komisijas prasības pieteikuma otro iebildumu: neatzīstu Komisijas vispārīgo argumentu attiecībā uz principu, ka Putnu aizsardzības direktīvas un Dzīvotņu direktīvas pareizai īstenošanai dalībvalstu rīcībā ir ierobežoti līdzekļi. Attiecībā uz konkrētām federālajām zemēm esmu norādījusi, ka, manuprāt, Komisija nav pilnībā pierādījusi, ka tās izvirzītie prasījumi būtu apmierināmi. Tas nenozīmē, ka es atzītu, ka Austrija pārējos aspektos ir pilnībā izpildījusi savus pienākumus atbilstoši šo divu direktīvu, uz kurām Komisija atsaucas šajā prasībā, pantiem. Tas drīzāk ir Komisijas izmantotā argumentācijas veida šajā lietā nenovēršams rezultāts. Nobeigumā es nedomāju, ka būtu pareizi Tiesai valsts pienākumu neizpildes procedūrā pret dalībvalsti veikt plašu detektīva darbu, lai novērstu Komisijas argumentu trūkumus.

45 — Iepriekš 39. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā C-427/07 Komisija/Īrija, 54. punkts un tajā minētā judikatūra; attiecībā uz Dzīvotņu direktīvas transponēšanu skat. arī iepriekš 18. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā Komisija/Apvienotā Karaliste, 21. punkts.

46 — 1999. gada 18. marta spriedums lietā C-166/97 Komisija/Francija (*Recueil*, I-1719. lpp.) ir piemērs gadījumiem, kad Komisija izsaka konkrētu iebildumu par to, ka dalībvalsts atbilstoši Putnu aizsardzības direktīvai nav nodrošinājusi īpašus aizsardzības pasākumus attiecībā uz noteiktu teritoriju (mitrāju vide Sēnas estuārā). Skat. arī 2005. gada 27. oktobra spriedumu lietā C-166/04 Komisija/Grieķija.

Komisijas īpašie iebildumi

Burgenlande un Vīne

80. Pirms sīki izvērtēt stāvokli katrā no pārējām Austrijas federālajām zemēm, vēlos īsi aplūkot Burgenlandes un Vīnes federālās zemes. Komisijas otrais iebildums attiecas uz abām federālajām zemēm. Tomēr Komisija arī norāda, ka šajās federālajās zemēs *neviena* ĪAT nebija noteikta līdz argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām [47]. Nav iespējams novērtēt tiesiskās aizsardzības piemērotību teritorijās, kuras nav bijušas klasificētas kā ĪAT. Tāpēc Komisijas viedoklim ir iekšējas pretrunas. Savā prasības pieteikumā Komisija nav iekļāvusi pārmetumu par to, ka pirms argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām Burgenlandē un Vīnē neviena ĪAT nebija noteikta. Tāpēc attiecībā uz prasījumu (tiesiskās aizsardzības nenodrošināšana jau noteiktām ĪAT) šādam iebildumam nav nozīmes. Tādējādi šo Komisijas otrā iebilduma daļu neievērošu.

47 — Pirms argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām par tiesību aktiem, kas nosaka ĪAT Burgenlandē un Vīnē, Komisijai nebija paziņots. Tiesību aktus attiecībā uz Vīni pieņēma 2007. gada 17. oktobrī. Man nav informācijas par datumu, kad pieņēma tiesību aktus attiecībā uz Burgenlandi.

Karintija

81. Skaidrs, ka līdz argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām Karintijā [*Kärnten*] tikai viena teritorija bija klasificēta kā ĪAT [48]. Savā replikā Komisija otro iebildumu acīmredzami centās celt attiecībā pret *visām* Karintijas federālās zemes ĪAT [49], bet tad mainīja šo iespaidu, nosakot, ka šis iebildums attiecas tikai uz ĪAT *Flachwasserbiotop Neudenstein* daļu.

82. Komisija apgalvo, ka tiesību akti, saskaņā ar kuriem *Flachwasserbiotop Neudenstein* ir klasificēta, ir nepilnīgi tiktāl, ciktāl tajos nav iekļauta karte, kas parāda teritorijas robežas. Komisija arī apgalvo, ka tajos nav norādes par aizsargātajām sugām vai par to sugu, kurām teritorija nodrošina dzīves vietu, aizsardzības un saglabāšanas mērķiem.

83. Piekrītu Komisijai, ka 70. punktā sniegto iemeslu dēļ teritorijas robežām jābūt noteiktām tādā veidā, kas trešajām personām ir gan skaidrs, gan saistošs.

48 — Karintijas Valdības 2005. gada 15. jūnija noteikumi (*LGBl.* Nr. 47/2005) noteica *Flachwasserbiotop Neudenstein* teritoriju kā Eiropas aizsargājamo teritoriju *Flachwasserbiotop Neudenstein*.

49 — Komisijas replikas 52. punktā izdarīta atsauce uz divpadsmit citām teritorijām.

84. Nepiekrītu, ka nepieciešamo skaidrību var sasniegt, tikai nodrošinot karti. Ņemot vērā attiecīgās teritorijas formas sarežģītību, būtu iespējams noteikt teritoriju, atsaucoties uz koordinātām, kas izsaka platumu un garumu noteiktiem punktiem pa tās perimetru, varbūt saistot tos arī ar citām, īpaši nozīmīgām ģeogrāfiskām pazīmēm. Citos apstākļos karte var būt nepieciešama.

85. Šajā gadījumā nav informācijas par to, ka *Flachwasserbiotop Neudenstein* teritorijas robežas būtu skaidri noteiktas veidā, kas trešajām personām ir pieejams vai nu kartē, vai ar citiem līdzekļiem.

86. Pēc tiesību akta, ar kuru nosaka ĪAT, izskatīšanas man šķiet, ka, lai gan tas nodrošina zināmu aizsardzību, tas neievieš pasākumus Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punkta un 7. panta pilnīgai īstenošanai tiktāl, ciktāl tas neietver noteikumus par to, ka kompetentām iestādēm jāveic pozitīvi pasākumi, lai novērstu dabisko dzīvotņu un sugu dzīvotņu noplicināšanos, kā arī lai novērstu traucējumu, kas skar sugas, kuru dēļ noteikta attiecīgā teritorija.

87. Tāpēc uzskatu, ka Komisijas prasības pieteikums ir pamatots attiecībā uz Putnu aizsardzības direktīvas prasību ieviest pasākumus ĪAT *Flachwasserbiotop Neudenstein* norobežošanai neizpildi un Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punkta un 7. panta prasību neizpildi.

88. Komisija arī apgalvo, ka īpaši pasākumi jāievieš noteiktām sugām un to dzīvotnēm. Tomēr, tā kā nav pieejama nekāda informācija par pastāvošajām sugām un to, vai to dzīvotnēm nepieciešama aizsardzība, lai sasniegtu Putnu aizsardzības direktīvas un Dzīvotņu direktīvas mērķus, uzskatu, ka [iepriekš] 77. punktā minēto iemeslu dēļ šis iebildums ir nepamatots.

Lejasaustrija

89. Komisija konstatē, ka līdz argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām viena teritorija bija klasificēta kā ĪAT [50], bet ka šīs teritorijas tiesiskās aizsardzības regulējums ir nepietiekams, jo tas neparedz īpašus pasākumus noteiktām putnu sugām un to dzīvotnēm.

50 — *Tullnerfelder Donau-Auen* teritorija, kas klasificēta atbilstoši Lejasaustrijas Likumam par nacionāliem parkiem (2001. gada *LG.5505-1*).

90. Austrija apgalvo, ka uz teritoriju attiecas spēkā esošie tiesību akti, kas aizsargā visus savvaļā dzīvojošos putnus atbilstoši direktīvas mērķiem. Pastāvošo tiesību aktu mērķis ir sasniegt labvēlīgus aizsardzības apstākļus un aizsargāt tā saucamās prioritārās sugas un prioritārās dzīvotnes.

91. Komisija savu prasījumu ir izvirzījusi abstrakti. Tā nav norādījusi konkrētas putnu sugas un to dzīvotnes, attiecībā uz kurām tā uzskata, ka jāveic īpaši pasākumi, un nav izteikusi savas šaubas attiecībā uz šīm sugām un to dzīvotnēm. Tādējādi uzskatu, ka šajā sakarā šis iebildums nav pamatots [51].

Augšaustrija

92. Komisija apstiprina, ka tai ir paziņots par vienpadsmit teritorijām, kas noteiktas kā ĪAT, bet apgalvo, ka piecām no tām nav nodrošināta tiesiskā aizsardzība [52] un pārējo sešu tiesiskā aizsardzība ir neatbilstoša [53].

93. Attiecībā uz piecām teritorijām, par kurām nekādi pasākumi nav paziņoti, Komisijas iebildums ir acīmredzami pamatots.

94. Šķiet, ka pasākumi attiecībā uz ĪAT *Ettenau*, *Trau-Donau-Auen* un *Frankinger Moos* [54] ir nepietiekami tiktāl, ciktāl migrējošās putnu sugas, kas nav minētas I pielikumā, nav ietvertas tiesību aktu piemērošanas jomā. Tāpēc Komisijas prasības pieteikums ir pamatots attiecībā uz tās iebildumu par to, ka saskaņā ar Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punktu nav nodrošināta atbilstoša tiesiskā aizsardzība.

95. Nav arī skaidrs, kādus pasākumus, ja tādi vispār ir, kompetentās iestādes var veikt, lai atbilstoši Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punktam un 7. pantam novērstu "dabisko dzīvotņu un sugu dzīvotņu noplicināšanos, kā arī lai novērstu traucējumu, kas skar sugas, kuru dēļ noteiktas teritorijas" (attiecībā uz ĪAT *Ettenau*, *Trau-Donau-Auen* un *Frankinger Moos*). Šajā sakarā pasākumi attiecībā uz ĪAT *Dachstein*, *Unterer Inn* un *Kalkalpen Nationalpark* [55] arī šķiet neatbilstoši.

96. Tāpēc Komisijas iebildums šajā sakarā ir pamatots.

51 — Skat. iepriekš 77. punktu.

52 — *Maltsch*, *Wiesengebiete im Freiwald*, *Pfeifer Anger*, *Oberes Donautal* un *Untere Traun* teritorijas.

53 — *Ettenau*, *Traun-Donau-Auen*, *Frankinger Moos*, *Dachstein* un *Unterer Inn* teritorijas un *Kalkalpen* Nacionālais parks.

54 — Pieejami šādi federālo zemju tiesību akti: *Ettenau — LGBl.* Nr. 110/2005, *Trau-Donau-Auen LGBl.* Nr. 32/2004, *Frankinger Moos LGBl.* Nr. 25/2005.

55 — Pieejami šādi atbilstoši tiesību akti: *Dachstein — LGBl.* Nr. 6/2005, *Unterer Inn — LGBl.* Nr. 69/2004, *Nationalpark Kalkalpen — LGBl.* Nr. 58/2005.

97. Komisija apgalvo, ka tiesiskai aizsardzībai jābūt ar īpašu mērķi, bet atkal attiecībā uz *Dachstein*, *Unterer Inn* un *Nationalpark Kalkalpen* teritorijām nav norādījusi sugas, attiecībā uz kurām tā uzskata, ka jāveic īpaši pasākumi, un nav izteikusi savas šaubas attiecībā uz šīm sugām un to dzīvotnēm. Tādējādi šajā sakarā šis iemesls ir nepamatots [56].

Zalcburga

98. Komisija norāda, ka tai ir paziņots par tiesiskās aizsardzības pasākumiem piecpadsmit šīs federālās zemes ĪAT [57]. Komisija atsauca savu prasību attiecībā uz deviņām no šīm teritorijām.

99. Komisija uztur spēkā savus iebildumus attiecībā uz sešām teritorijām: *Bürmooser Moor*, *Salzachauen*, *Hochgimpling*, *Oichtenriede*, *Wallersee-Wengermoor* un *Hohe Tauern*. Austrija apstiprina, ka *Bürmooser Moor* un *Salzachauen* teritorijām līdz argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām nebija noteikta nekāda aizsardzība. Par valsts tiesību aktiem attiecībā uz *Hochgimpling* teritoriju bija paziņots pēc argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām, un tāpēc to nevar ņemt vērā.

100. Līdz ar to attiecībā uz šīm trijām ĪAT Komisijas iebildums ir pamatots [58].

101. Austrija apgalvo, ka tiesību akti attiecībā uz *Oichtenriede* un *Wallersee-Wengermoor* teritorijām ievieš noteikumus, kas ir līdzīgi noteikumiem attiecībā uz *Winklmoos* teritoriju, kuri saskaņā ar Komisijas atzinumu nodrošina atbilstošu tiesisko aizsardzību, par ko Komisija atsauca savu iebildumu. Austrijas atbildē uz repliku šie tiesību akti ir aprakstīti kā izsludināti — ar to saprotu, ka tie ir publiskoti — 2006. gada 1. jūlijā. Tomēr Komisija apgalvo, ka tai nav paziņots par īstenošanas pasākumiem attiecībā uz šīm divām teritorijām.

102. Atbilstoši Putnu aizsardzības direktīvai un Dzīvotņu direktīvai dalībvalstīm ir pienākums gan transponēt direktīvu, gan paziņot par transponēšanas pasākumiem [59]. Tomēr, tā kā nav informācijas par pasākumu, ar kuriem ievieš atbilstošu tiesisku aizsardzību *Oichtenriede* un *Wallersee-Wengermoor* teritorijās, savlaicīgu paziņošanu, uzskatu, ka šajā sakarā Komisijas iebildums ir pamatots.

56 — Skat. iepriekš 77. punktu.

57 — *Klemmerich*, *Dürrnbachhorn*, *Martinsbichl*, *Hochgimpling*, *Joching*, *Weidmoos*, *Winklmoos*, *Gernfilzen-Bannwald*, *Kematen*, *Obertauern-Hundsfeldmoor*, *Salzachauen*, *Oichtenriede*, *Bürmooser Moor*, *Wallersee-Wengermoor* un *Hohe-Tauern*.

58 — Iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā C-418/04 Komisija/Īrija, 74. punkts.

59 — Putnu aizsardzības direktīvas 18. pantam un Dzīvotņu direktīvas 23. pantam Austrijā bija jābūt pilnīgi transponētiem līdz 1995. gada 1. janvārim. Par pienākumu Komisijai paziņot par transponēšanu skat. arī iepriekš 39. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā C-427/07 Komisija/Īrija, 105.–108. punkts.

103. Austrija apgalvo, ka federālās zemes tiesību akts *LGBl.* Nr. 58/2005 un Zalcburgas federālās zemes likums par dabas aizsardzību (*Salzburger Naturschutzgestz*) nodrošina aizsardzību *Hohe Tauern* teritorijā. Lai gan šie pasākumi ievieš zināmu savvaļas dzīvnieku aizsardzību ĪAT *Hohe Tauern*, šķiet, tie pilnībā neievieš Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punktu un 7. pantu tiktāl, ciktāl tie neietver noteikumus par to, ka kompetentām iestādēm jāveic pozitīvi pasākumi, lai novērstu "dabisko dzīvotņu un sugu dzīvotņu noplicināšanos, kā arī lai novērstu traucējumu, kas skar sugas, kuru dēļ noteikta attiecīgā teritorija". Tāpēc uzskatu šo Komisijas iebildumu par pamatotu attiecībā uz *Hohe Tauern* tiktāl, ciktāl Komisija ir pierādījusi, ka nav nodrošināta tiesiskā aizsardzība atbilstoši Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punktam, skatītam kopā ar 7. pantu.

104. Līdz ar to secinu, ka Komisijas izvirzītie prasījumi attiecībā uz sešām teritorijām — *Bürmooser Moor*, *Salzachauen*, *Hochgimpling*, *Oichtenriede*, *Wallersee-Wengermoor* un *Hohe Tauern* — ir apmierināmi.

105. Visbeidzot attiecībā uz *Hohe Tauern* Komisija apgalvo, ka tiesiskai aizsardzībai jābūt ar īpašu mērķi. Tā atkal nav norādījusi sugas, attiecībā uz kurām tā uzskata, ka jāveic īpaši pasākumi, un nav izteikusi savas šaubas attiecībā uz šīm sugām un to dzīvotnēm. Līdz ar to šajā sakarā uzskatu šo iebildumu par nepamatotu [60].

Štīrija

106. Komisija atzīst, ka tiesiskās aizsardzības regulējums katrai klasificētajai ĪAT ir noteikts federālās zemes likumā par dabas aizsardzību [61], bet apgalvo, ka tas ir pārāk vispārīgs, lai īstenotu Putnu aizsardzības direktīvas un Dzīvotņu direktīvas prasības. Komisija atkal nav norādījusi konkrētas putnu sugas, attiecībā uz kurām tā uzskata, ka jāveic īpaši pasākumi, un nav izteikusi savas šaubas attiecībā uz šīm sugām un to dzīvotnēm. Tādējādi uzskatu, ka šajā sakarā šis iebildums nav pamatots [62].

Tirole

107. Komisija apgalvo, ka spēkā esošie tiesību akti [63] nodrošina vispārīgas pilnvaras [64] pieņemt īpašus aizsardzības pasākumus

60 — Skat. iepriekš 77. punktu.

61 — Štīrijas 1976. gada Dabas aizsardzības likums (*NschG 1976*), *LGBl.* Nr. 65, grozījums publicēts 2007. gada 22. maija *LGBl.* Nr. 71.

62 — Skat. iepriekš 77. punktu.

63 — 2004. gada 12. maija *Tiroler Naturschutzgesetz* (*TNSchG*) (Tiroles federālās zemes Likums par dabas aizsardzību).

64 — *TNSchG* 14. panta 3. punkts.

Putnu aizsardzības direktīvas kontekstā. Tomēr līdz argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām neviens šāds pasākums nebija pieņemts.

108. Austrija to neapstrīd.

109. Jau esmu atgādinājusi, ka Tiesa uzskata, ka pareiza Putnu aizsardzības direktīvas un Dzīvotņu direktīvas transponēšana ir īpaši nozīmīga [65]. Turklāt tiesiskās drošības princips prasa, lai īstenošanas regulējums būtu precīzs un skaidrs. Manuprāt, to nevar nodrošināt atsauce uz vispārīgām pilnvarām, ja saskaņā ar tām nekādi saistoši pasākumi netiek ieviesti [66].

110. Tādējādi uzskatu, ka Komisijas iebildums attiecībā uz Tiroli ir pamatots.

Forarlberga

111. Komisija apgalvo, ka attiecībā uz teritorijām, kas klasificētas kā ĪAT šajā federālajā zemē, nav noteikti nekādi specifiski pasākumi, kas izvirza īpašus aizsardzības un saglabāšanas mērķus vai nosaka pienākumus un aizliegumus.

112. Tomēr Komisija atkal nav noteikusi sugas, attiecībā uz kurām tā uzskata, ka jāveic īpaši pasākumi, un nav izteikusi savas šaubas attiecībā uz šīm sugām un to dzīvotnēm. Tāpēc uzskatu, ka šajā sakarā šis iebildums nav pamatots [67].

Tiesāšanās izdevumi

113. Gan Komisija, gan Austrija ir prasījusi atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Manuprāt, Komisijas prasījumi jāapmierina tikai daļēji.

114. Tādēļ saskaņā ar Tiesas Reglamenta 69. panta 3. punkta pirmo daļu katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

65 — Iepriekš 34. punkts.

66 — Skat. 1982. gada 25. maija spriedumu lietā 96/81 Komisija/Nīderlande (*Recueil*, 1791. lpp., 12. punkts).

67 — Skat. iepriekš 77. punktu.

Secinājumi

115. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ierosinu Tiesai:

1) atzīt, ka Austrija ir pārkāpusi Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvu 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību ("Putnu aizsardzības direktīva"), saskaņā ar ornitoloģiskiem kritērijiem pareizi nenosakot ("Hanság" Burgenlandes federālajā zemē) vai nenorobežojot ("Niedre Tauern" Štīrijas federālajā zemē) skaitliski un lieluma ziņā vispiemērotākās teritorijas Austrijā kā īpaši aizsargājamas teritorijas putnu sugu aizsardzībai atbilstoši minētās direktīvas par savvaļas putnu aizsardzību 4. panta 1. un 2. punktam;

2) atzīt, ka Austrija nav nodrošinājusi pietiekamu tiesisku aizsardzību šādos aspektos:

— Karintijas federālajā zemē saskaņā ar Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punktu nenorobežojot ĪAT *Flachwasserbiotop Neudenstein* teritoriju saistošā instrumentā, ko varētu publicēt un uz ko trešās personas varētu paļauties, un attiecībā uz šo ĪAT nepilnīgi transponējot Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ("Dzīvotņu direktīva") 6. panta 2. punktu un 7. pantu;

— Augšaustrijas federālajā zemē saskaņā ar Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punktu un nepilnīgi transponējot Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punktu un 7 pantu attiecībā uz ĪAT *Maltsch, Wiesengebiete im*

Freiwald, *Pfeifer Anger*, *Oberes Donautal*, *Untere Traun*, *Ettenau*, *Trau-Donau-Auen* un *Frankinger Moos*, un nepilnīgi transponējot Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punktu un 7. pantu attiecībā uz ĪAT *Dachstein* un *Unterer Inn* un *Kalkalpen* Nacionālo parku;

— Zalcburgas federālajā zemē saskaņā ar Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punktu un nepilnīgi transponējot Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punktu un 7 pantu attiecībā uz *Bürmooser Moor*, *Salzachauen*, *Hochgimpling*, *Oichtenriede* un *Wallersee-Wengermoor*, un nepilnīgi transponējot Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punktu un 7 pantu attiecībā uz *Hohe Tauern* teritoriju;

— Tiroles federālajā zemē saskaņā ar Putnu aizsardzības direktīvas 4. panta 1. un 2. punktu un nepilnīgi transponējot Dzīvotņu 6. panta 2. punktu un 7 pantu attiecībā uz jau noteiktām ĪAT;

3) atlikušajā daļā prasību noraidīt;

4) piespriest katram lietas dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus pašam.